

DE VEDA'S

23 augustus 1978

Goedenavond vrienden.

Ja, u weet het wel, we zijn niet alwetend of onfeilbaar, er wordt van u verwacht dat u zelf ook nog nadenkt. Ik hoop dat u dat niet te zwaar valt. En we hebben een onderwerp nodig. Ik heb er voor mezelf wel één in gedachten, maar u mocht ook een ander stellen. Ik had namelijk eens iets willen zeggen over de Oosterse wijsbegeerte, eigenlijk de Veda's en wat daarbij hoort. Maar als u zelf een ander onderwerp hebt, ga uw gang. Nou goed, dan gaan we dus een beetje praten over de Veda's.

In het Westen hebben we de laatste tijd nogal opgang gemaakt, zijn mensen die zich erg bezighouden bijvoorbeeld met de Bhagavad Gita. Het wonderlijke hierbij is dat men niet door kan dringen tot de essentie van de zaak, dat men de sleutels die erin zitten eigenlijk voortdurend mist. Want men bekijkt het op een zuiver westerse wijze. Wat men vergeet is dat je te maken hebt met geschriften, waarvan de oudste waarschijnlijk achtduizend, negenduizend jaar terug voor het eerst ontstaan zijn. Geschriften die in een cultuur zijn ontstaan waarin de dood eigenlijk vanzelfsprekend is. En niet veel meer dan eenvoudig een korte onderbreking van het bestaan. De reïncarnatieleer, die ook in het Westen langzaam maar zeker nu een beetje begint door te dringen, is eigenlijk oorspronkelijk zeg maar hindoeïstisch. En deze leer van het voortdurend terugkerend leven maakt het veel gemakkelijker om het bestaan te aanvaarden, maar ook om de dood te zien in zijn juiste betekenis. Het is de onderbreking van het leven. En het juist leven, het juist reageren, is veel belangrijker dan in leven blijven.

Er zijn primitieve stammen ook nu nog, u kunt ze overal vinden, er zijn zelfs nu nog van die stammen in de Libanon, die dus die bekende sigaretten die niet mogen worden gerookt, helpen vervaardigen, de grondstoffen daarvoor telen. Dat zijn ongeveer twintig families. Die mensen zijn redelijk rijk. De ouderen lopen er nog wat ouderwets bij, de meisjes lopen ook al in jeans en de jongetjes die gaan naar de stad om te leren en te werken. Maar de eer is daar nog veel belangrijker dan het leven. Het aanzien, dat telt zoveel dat je heel rustig een ander daar de keel voor afsnijdt. Want ergens heeft men het gevoel ja, het doet niet veel ter zake, leven heeft alleen betekenis wanneer ik beantwoord aan bepaalde grondwaarden. Maar op het ogenblik dat ik dat niet meer doe, dan leef ik eigenlijk niet meer, dus dan kan ik net zo goed dood zijn. Die mentaliteit, maar nog in veel sterkere mate en religieus en ongetwijfeld ook op paranormaal kennen gebaseerd, heerst in een groot gedeelte van India zelfs nu nog.

Dan krijg je te maken met figuren waar de mensen geen raad mee weten. Wat is bijvoorbeeld Indra? En wat zegt de westerling: waarom ziet Indra blauw? Die denken waarschijnlijk dat hij te lang op een vluchtheuvel heeft gestaan ofzo. In feite heeft hij het wereldgif gedronken. Dat wil zeggen, hij heeft de besmetting weggenomen waardoor het leven op de wereld zich kon ontwikkelen. En dit heeft hem deze kleur gegeven. Maar die kleur is gelijktijdig de kleur van de hemel en het maakt duidelijk dat hij ook dus in die hemel een zeer belangrijke plaats heeft.

Een andere figuur waar men heel weinig mee overweg kan is Krishna. Aan de ene kant is Krishna mens, aan de andere kant is hij God. Hij is zoiets als Jezus in het christendom. En het moet u me nu niet euvel duiden dat ik het zo zeg, maar wanneer je de eigenschappen bekijkt, dan is dat zo. Die Krishna is een soort bemiddelaar, maar hij is gelijktijdig de levensvreugde. Hij is de levensaanvaarding, maar ook het jezelf verheffen boven het werkelijk leven. Hij is de meester van zeg het wit magische, maar hij is gelijktijdig ook de bringer van wijsheid. Wanneer je dat alles bij elkaar neemt, dan word je geconfronteerd met iets wat wij dan al heel gauw in het Westen zullen zien als ja, een soort hindoe Christus, een meester, een leraar, een goddelijke afgezant. Maar eigenlijk is de zaak veel ingewikkelder. Krishna is de personificatie van het onkenbare. Hij is de heerser van de incarnatiecyclus, maar hij is gelijktijdig ook de heerser van de tijd. Hij is de bemiddelaar tussen het tijdloze en de tijd, zou je moeten zeggen. Hij is de band die er bestaat tussen de mensheid en het onveranderlijke, het eeuwige.

Pas wanneer je gaat begrijpen welke functies dergelijke figuren hebben, dan kun je ook begrijpen waarom men eigenlijk in al die heldenverhalen zoveel vreemde dingen tegenkomt. In één van die verhalen komt de held de dag voor de slag, hij zou eigenlijk geen bloedvergieten wensen, hij wil weglopen, hij komt zelfs nog in een magische strik te vallen bij een paar bomen. En dan wordt hij ineens vrijgemaakt en dan staat dan zijn lichtende geleider voor hem en die zegt dat hij in tweestrijd de slag zal moeten bevechten en dat hij daarbij sterven zal. Maar dat dit de enige manier is om te beantwoorden aan wat hij moet zijn. Ze zeggen nou ja, beetje gek, nietwaar? En als je dat allemaal probeert te vertalen, ja, dan moet je eigenlijk weer kijken naar een ander geschrift. En dan zou ik daarvoor willen citeren deze keer: de Mahabharata.

In de Mahabharata staat, zij het niet letterlijk, ik vertaal erg vrij: De mens zit denkende te midden van een cirkel van leegte. En elke handeling en daad die voor hem bestaat, elke gedachte die in hem rijst, projecteert hij naar de leegte en zegt: zie, dit is de wereld waarin ik leef. Het is een schimmenspel waarbij wij zelf de projector zijn. Wij zijn het zelf die het spel van de wereld veroorzaken. En juist daardoor kunnen we ook geketend zijn aan onze waanvoorstelling. Het denkbeeld van het rad des levens is weliswaar niet van een zuiver hindoeïstische oorsprong, het is in zijn huidig bekende versie een boeddhistisch-lamaïstische afbeelding, maar: met mijn waan ga ik dood. Het is mijn waan die mijn wereld bepaalt. Wanneer ik sterf en ik aanvaard dit sterven, dan zal mijn waan blijven voortbestaan. En dat is de wereld waar ik in kom. En die delen van de waan die ik verlies, die verdwijnen, totdat ik niet voldoende meer over heb en incarneren moet om verder te leven. En ben ik wijs, ach dan zal ik bijna onmiddellijk incarneren. Heb ik te weinig beleefd om mij een volledige waanwereld op te bouwen, een kind bijvoorbeeld, dan zal ik ook onmiddellijk incarneren. Ben ik echter iemand die gevangen is in allerhande voorstellingen, denkbeelden, nou dan zal het een hele tijd duren voordat ik een incarnatie denk, want ik word voortdurend geconfronteerd met die wereld die ik zelf veroorzaak.

Het is een stelling die u misschien ook een beetje vreemd voorkomt. Want we hebben toch wel te maken met een werkelijkheid. En u plotseling uit te roepen dat alles begoocheling is en Maya, och. Daar trap je als opgevoed westerling met inzicht in de natuur niet zo gemakkelijk meer in. En toch zijn er vragen waarop een antwoord niet zo makkelijk mogelijk is. Laten we een heel eenvoudig beeld nemen. Mag ik even afwijken? Weet u wat antimaterie is? Antimaterie is iets precies hetzelfde als materie. Met de kleinste deeltjes daarin, die hebben een lading tegengesteld aan de lading die ze in uw materie hebben. Nu zou je dus zeggen: nou ja goed, dat is fiftyfifty, nietwaar, de helft linksom draaien, de helft rechtsom draaien, de helft positief geladen, de helft negatief geladen. Laten we het maar over een proton hebben, dan geldt dat voor. Dan zou je zeggen: nou dan is het toch logisch dat het heelal in dezelfde verhouding fiftyfifty ongeveer zou moeten bestaan uit materie en antimaterie. Maar dat is niet waar. Hoe komt dat nu? Dat er zoveel meer rechtsdraaiende dan linksdraaiende atomen zijn? Hoe komt het dat de lading van de antimaterie, althans in deze sterrennevel, veel minder voorkomt?

Dan kun je natuurlijk gaan verklaren, dan kun je zeggen: ja, dat is een kwestie van de ouderdom. Wanneer eenmaal een zekere mate van stasis ontstaat, dus de zaak langzamer gaat lopen, ja dan zijn nu eenmaal die linksom draaiende die zijn gemakkelijker te vangen dan de rechtsom draaiende, verliezen eerder hun kracht en daardoor is er minder antimaterie. Een verklaring overigens die niet van mij is, maar die een professor in Boston heeft geprobeerd te geven. Het is een verklaring die even zinnig of onzinnig is als elke andere verklaring die u kunt verzinnen, inclusief de meest mystieke en de meest paranormale. Je kunt het gewoon niet zeggen. Kijk, dat is nu weer die wereld van waan. Achter alle feiten schuilt weer het onbewezene. Achter alle denkbeelden ligt ergens een vage erkenning van mogelijkheden, die wij echter nooit in zijn geheel overzien maar steeds maar in zeer kleine delen achtereenvolgens proberen in te vullen.

In het Oosten heeft men dat invullen van de kleine details beperkt tot het persoonlijke bestaan. Achter dat persoonlijke bestaan ligt het grote geheel. En de wijsgeer die zich bezighoudt met de waarheid, probeert die persoonlijke zaken terzijde te stellen. Niet voor niets dat een brahmaan die beantwoordt, dus een meermaals geborene, die beantwoordt aan zijn rang en wezen, zeer eenvoudig zal leven. Hij zal proberen onthecht te zijn. Hij zal proberen zich juist binnen zijn

eigen kasten toch nog weer los te maken van alle vooroordelen, behalve die enkele die hij nodig heeft om zijn eigen status van onpartijdigheid, van buiten de wereld staan, zo goed mogelijk te handhaven. Dat lijkt een beetje dwaas, dan zeggen we: ja, wat hebben we die mensen eraan? Maar in hun denkwijze is dat volkomen logisch. Want alleen wanneer je buiten de betrokkenheid met de kleine dingen staat, heb je een overzicht, kun je begrijpen wat de betekenis is van het leven. Zul je minder illusies projecteren en daardoor ook ontvankelijker zijn voor de waarheid.

Nu, zal dat u misschien iets maar niet veel kunnen helpen om die Bhagavad Gita beter te begrijpen. Maar laten we dan proberen om nu de westerlingen eens te stellen voor al deze figuren. Daar zijn ze, o Arjuna en de rest. De goden, de demonen, de mensen. Wat zijn zij eigenlijk? Ze zijn een soort prototypen. Een soort romantische oosterse versie van een wijsbegeerte, uitgedrukt in een strip a la Tripje en Liezebertha, of als u het liever hebt Olie B. Bommel en Tom Poes. Dat klinkt oneerbiedig, maar het is waar. Het is hier een verhaal dat, wanneer je het zo leest, vooral een avonturenverhaal is, een werking van goden, demonen, van magie. Maar daarachter zit eigenlijk het commentaar op het bestaan. En het commentaar op het bestaan is veel belangrijker dan de rest. Je moet erdoorheen zien. Al die figuren, ze zijn alleen maar prototypen, ze zijn eigenschappen, ze zijn kwaliteiten. En een gehele confrontatie waarbij de vrouw de man ontmoet, de demon de vrouw probeert weg te voeren, de vrouw zich verdedigt, de man weer tot haar verdediging komt, etc. Die hele verhalen, die zeggen niets anders dan de mens is in zichzelf verdeeld.

In de mens bestaan een aantal centra van geestelijk bewustzijn. En deze zijn evenzeer schijnbaar antithese als man en vrouw. Maar zoals man en vrouw beide noodzakelijk zijn om mensheid mogelijk te maken, zo zijn die tegengestelde kwaliteiten die in u bestaan noodzakelijk om de spanning te vormen, het spanningsveld waarin de werkelijkheid beleefbaar wordt. Een werkelijkheid die niet in details en illusies is gevangen, maar waarbij je door niet meer bewust te projecteren, maar in jezelf te ondergaan wat in je bestaat, komt tot een juister contact met die gehele werkelijkheid.

Is dat zover tussen aanhalingstekens te begrijpen? Ik heb alle namen al zoveel mogelijk vermeden, of vindt u dat ik er iets bij moet zeggen op dit ogenblik, hebt ik iets onjuist gezegd, vertelt u het me maar.

Vraag: Die tegenstellingen, kunt u daar iets over zeggen?

Antwoord: Dat was ik wel van plan ja. Ja, dat is een heel belangrijk punt namelijk.

Nu, zult u dat misschien een beetje vreemd vinden, ik heb daar man en vrouw bij gebracht, en dat geldt inderdaad dus in die oosterse filosofie ook. Daar spreekt men dus over de juiste vereniging van het mannelijke en het vrouwelijke. En dan denken de mensen hier waarschijnlijk: oh, dan zijn ze losbandig. Nou, dat is nog helemaal niet zeker. Kijk, want ze spreken daar over de rechterweg en de linkerweg. Niet over de goede en de kwade weg of zoiets, nee, de rechter en de linker. Twee verschillende benaderingen van dezelfde kosmos. De een die is gebaseerd op allerlei materialistisch en materiële aspecten, en daar speelt inderdaad ook die seksualiteit een zekere rol in, dat onder andere bij de verering van Lakshmi en dergelijke. En dan heb je de andere, die zoeken dat geestelijk te vinden. Maar wat zij niet begrijpen, en wat toch in de Veda's duidelijk verschillende malen is neergelegd, wat onder meer ook in het commentaar van Vivekananda zo buitengewoon goed tot uiting komt, is dat die tegenstelling in jezelf bestaat.

Een mens is niet man of vrouw. Elke mens is man-vrouw. Ook wanneer hij de tekenen van één van beiden naar buiten toe volledig vertoont. In jezelf is het vrouwelijke altijd tegenwoordig, ook als je man bent. Het mannelijke altijd tegenwoordig, ook wanneer je vrouw bent. En dat kunnen we dan zelfs in het Westen tegenwoordig op grond van hormonen kunnen we dat onderlijnen. Maar dat hebben zij al gezegd, 4000 jaar geleden ongeveer. Wat zeggen ze nu verder? Deze kwaliteiten, die worden voor ons meestal belangrijk, omdat we ze beschouwen als goed of kwaad. We drukken ze naar voren toe, proberen ze soms ook te sublimeren, in andere gevallen verdringen we ze. Dat nu mogen we niet doen. De tegenstellingen die in ons bestaan

zijn allerhande. Het zijn tegenstellingen van geloof en leven, van denken en handelen. Al die tegenstellingen moeten we eerst erkennen zoals ze zijn. Wanneer elk paar tegenstellingen erkend is in zijn eigen waarde en niet terzijde wordt gesteld, dan ontstaat zeg maar op het raakpunt van beide begrippen, want voor u is het altijd toch ook een begripskwestie, kracht. Kracht die je niet verder kunt omschrijven, maar kracht die bruikbaar is.

In de benadering die gevoerd heeft tot het yoga en al wat daaruit voortkomt, zei men het als volgt: Juist door de erkenning van al wat is en mij te verzinken in het in mij bestaande, zal ik meester kunnen worden over al wat ik ben. En eerst in een volledig meesterschap over mijzelf kan ik de kracht begrijpen waaruit ik leef. Kijk, dat is natuurlijk een beetje, ja voor de westerling een beetje gek. Wij hebben God en de duivel, nietwaar? Zoals een collega van mij eens snedig opmerkte, en dan zeggen ze ja, de engelen Gods beschermen ons, als ik slaap ga ik over mijn 14 engeltjes na, twee hier, twee daar, en fijn. Ik vraag me wel af of dat gezellig is, nietwaar? Stel dat je, dat je huwelijksnacht hebt, nietwaar? Komen er 28 engelen en die staan er allemaal omheen. Gezegend zul je zijn. Maar toch zijn er mensen die het zo willen zien. Er is een engel en er is een duivel.

Maar wat is die duivel dan? Zelfs wanneer u met die angst voor de hel en de duivel, en heel veel mensen in de christelijke wereld kennen dat nog, vooral ouderen. Geconfronteerd wordt. Vraag u af wat die duivel is en u komt tot de conclusie dat de duivels waarmee u wordt geconfronteerd, niets anders zijn dan de goden van de oudheid. De saters, de nimfen. Diana, Artemis, goden als Neptunus en al die anderen. Zij zijn het die hun attributen lenen aan de Satan. Wat is Satanás? Satanás is niet een wezen. Al hebben de christenen er dat van gemaakt. Satanás is een kracht die in de mens leeft. Het is de verdeeldheid in de mens waardoor hij een eenzijdige keuze doet, zijn krachten niet deelt met de totale kosmos, maar richt op doeleinden die voor hemzelf beperkt zijn en zo zichzelf vangt in een illusie. Maar als je die tegenstellingen in je hebt, begin dan zelfs te begrijpen dat er geen God kan zijn van licht zonder een God van duister. En dat deze beiden samen de werkelijke weergave zijn van de kracht waaruit het bestaan voortkomt. Want deze is licht noch duister, maar brengt beide uit zich voort.

Op die manier kun je verder komen. Het is het zoeken naar een innerlijk evenwicht. Veel mensen zijn verdeeld tussen verwachtingen en herinneringen. En dat is heel natuurlijk. Maar de herinnering mag nooit de verwachting bepalen. De verwachting moet altijd gebaseerd zijn op erkenningen. Niet alleen maar op gevoelens of aspiraties. Leer beide met elkaar in evenwicht te brengen. En er komt een ervaring uit voort, waardoor je in het heden en op grond van het verleden de toekomst weldegelijk bepaalt, maar gelijktijdig de toekomst niet ziet als nastrevenswaard, maar als het onvermijdelijk gevolg van je eigen bestaan.

Het is een loskomen van normen. En die hele oosterse filosofie met al zijn achtergronden van Veda, met zijn magische en andere begrippen, met zijn mystieke belevingen, met zijn verschillende wegen ter bevrijding van het ik, gaat uit van de onbelangrijkheid van het leven. Het leven ontleent zijn belangrijkheid aan de dood. En de dood aan het leven. Eerst waar beiden gelijkelijk aanvaard worden, is het leven een bewust proces geworden. Kan vanuit dit bewuste proces het leven en het beleven steeds juister bepaald worden. Kan een mens uit de illusie die hij zelf schept komen tot een erkenning van de werkelijkheid waarin hij leeft.

Laat ik nu maar weer informeren of het duidelijk genoeg is.

Vraag: Kan het niet verlamd werken, u zegt tegenstellingen met elkaar verzoenen?
Antwoord: Ik zeg niet verzoenen.

Vraag: Maar in evenwicht brengen?
Antwoord: In evenwicht brengen, ja. Ik zeg ook niet een middenweg kiezen, maar beseffen dat de enige waarheid daar ontstaat, waar de tegenstellingen elkaar in gelijke kracht en sterkte ontmoeten. En dat is niet verlamd. Het is verlamd misschien voor het westers denken van succes, van streven. We moeten vooruit. En dan kunnen we dat in alle termen doen,

nietwaar, arbeiders aller landen verenigt u. Of gewoon je tegenwoordig ook wel afvraagt: wat is nu het echte socialisme en wat is het schisma? Dat is die man die... ja, zo'n oprisping klinkt nietwaar, en op het ogenblik op tournee is, dat is ook een vorm van socialisme, en dan zit die man die een naam heeft als een niesbui, nietwaar, die zit ergens onder de koepeltjes van de grote hoofdstad, en die zit ook te zeggen dat hij het allemaal weet. Dat zijn manieren van leninistisch, stalinistisch, marxisme, de juiste is. En als Marx het had gezien, dan zou hij waarschijnlijk net als Jezus zeggen: "Hé, zijn dat nou socialisten? En zijn dat nou christenen? Dat heb ik nooit gedacht." Want zo gaat dat. Nee, verlamdend is het niet, maar het neemt wel iets weg. De behoefte om méér te zijn.

En dan denkt u waarschijnlijk dat dat slecht is. Ach, in een wereld die gebaseerd is op een groeiende economie kan ik me dat ook best voorstellen. Stelt u zich voor dat alle mensen zouden zeggen: ach wat heb ik er eigenlijk aan, nietwaar, ik heb zelf ellende genoeg. Waar heb ik die televisie nog voor nodig? Ik kan zelf zo leuk zingen, en dan denk ik nog dat ik het heel mooi doe, en als ik de radio aanzet ontdek ik dat ik vals zing, dus ik laat de radio uit. En waarom zou ik dingen kopen die ik eigenlijk niet nodig heb, dit kan nog best mee? Wanneer men volledig reëel en doelbewust alles zou gaan doen, nou dan zou uw hele groeiende economie in puin vallen. En wanneer iedere mens zou zeggen: het gaat me er niet om, om meer te hebben, het gaat me erom om vrede te kennen in mezelf. Nou, dan zou het nog veel moeilijker worden om een minister-president, een staatshoofd of iets dergelijks te vinden, en zelfs directeuren zouden eigenlijk beschouwd worden als arme gedeformeerden. Begrijpt u wat ik bedoel?

Dus in uw maatschappij is dat niet zo aanvaardbaar. Maar vergeet niet, we hebben het hier over een oosterse denkwijze. En in die oosterse denkwijze kan het erg belangrijk zijn om je te laten gelden. Maar dat belang wordt dan niet ontleend aan hetgeen je zelf daaruit verkrijgt of de macht die je gaat bezitten, maar het gaat er doodgewoon om dat je het evenwicht dat in jezelf staat met je handelingen nooit kunt verloochenen. Ook wanneer dit in bepaalde gevallen voert tot een oorlog, tot een heldendood, tot een opgaan tot de hemel en weer terugkeren tot de aarde bij wijze van spreken. Dus voor de westerling is het zo moeilijk te begrijpen. En het is juist daarom dat ik dit op het ogenblik een beetje aansnijd. Want we hebben met zoveel zaken te doen op het ogenblik, die vanuit westers standpunt zo erg belangrijk zijn. Hoe gaat het met de dollar? Zal hij weer een paar cent minder waard worden of zal hij misschien zelfs dalen onder het magische cijfer van 2 gulden per dollar? Wat maakt dat nou uit? Wat maakt het uit of je 100 gulden verdient of 10? Het ligt er toch aan wat je ervoor kunt kopen, nietwaar? Die hele mystiek van getallen, van waarden en waarderingen, die is voor het Oosten niet aanvaardbaar. Voor u wel.

En dat wil zeggen dat een groot gedeelte van die westerse welvaart is gebaseerd op een illusie. Daarbij denkt hij dat hij beter wordt, omdat hij 4% reële loonsverbetering krijgt, jawel, maar de kostenverhoging is ook reëel en die is 6%. Wat blijf je dan? Het zijn heel moeilijke dingen om te begrijpen voor de mensen. Het is een illusiewereld. Zo goed als het een illusie is, is een stukje papier wat waard. En toch betaalt u allemaal met papieren geld, want wie zou tegenwoordig met guldens willen gaan slepen, nietwaar? Of u schrijft alleen maar een papiertje uit. En die ander die kijkt even of u een betaalpasje hebt, nietwaar, en die knikt nog heel beleefd en die zegt: "Dank u wel." En nou ja, een chique zaak hoor. Gewoon een volkszaak zoals ze misschien tegenwoordig zeggen, nou ja, het is wel goed zo.

Ik probeer duidelijk te maken dat uw maatschappij, uw westerse maatschappij, eigenlijk kan functioneren met zijn welvaart, zijn illusies en al wat erbij komt, door een reeks illusies die men gemeenschappelijk aanvaardt, en waarbij men zich dan niet meer bewust is van het feit dat het gaat om een illusie, om een gedeelde veronderstelling en niet om een feit. En wanneer men dan met de feiten geconfronteerd wordt, wat dan enkele keren kan gebeuren, dan zit men ineens in zak en as. Dan zegt men: daar gaat onze wereld. Maar dat is helemaal niet waar. Wist u dat in het Verre Oosten de werkeloze die kan leven, en die in leven kan blijven, meer ook niet, vaak gezien wordt als iemand die buitengewoon goed bestaan heeft? Want die heeft tenminste de tijd om zich te verdiepen in geestelijke ontwikkeling en in geestelijke wijsheid. Dan zult u zeggen:

"Ja, maar wij, wij worden geen sadhoe of iets dergelijks." Natuurlijk niet. Maar het feit blijft bestaan, dat er een groot mentaliteitsverschil is. Een totaal ander wereldconcept. En het is juist dat wat ik u probeer vandaag duidelijk te maken.

Ik zeg niet dat u uw wereld moet veranderen. Die verandert zichzelf wel. Probeert u maar in harmonie te blijven, ondanks die veranderingen. Het is veel belangrijker. Maar, wanneer je je bezighoudt met oosterse filosofie, en je gaat die op een westerse wijze benaderen. Wat gebeurt er dan eigenlijk? Dan ga je premissen, veronderstellingen, gedeelde illusies van het Westen gebruiken om de totaal andere visie van het Oosten voor jezelf hanteerbaar te maken. Ze hebben u misschien vroeger wel eens verteld dat als je vruchten telt, kun je appels en peren optellen. Maar als je peren telt, kun je er geen appels bij doen. En omgekeerd niet. Wat men eigenlijk doet wanneer men de oosterse filosofie zonder meer wil introduceren in de westerse mentaliteit, de westerse denkwijze, dat is zoiets optellen als vliegenpoten en bijgesproken woorden. Dingen die absoluut niet bij elkaar passen.

De Vedische wijsheid is belangrijk. Ze confronteert u inderdaad met de noodzaak om te handelen vanuit uzelf op grond van uw eigen wezen. Maar ze behoedt u gelijktijdig voor het uitoefenen van macht over anderen. Die macht aanvaardt u wanneer ze u door anderen gegeven wordt, maar u zult ze nooit zélf gebruiken anders dan volgens de vraag die u gesteld wordt. Dat is een heel andere visie. Wanneer een ander je de macht geeft over zijn leven, dan heb je recht om dat leven te nemen, zegt die oosterse visie. En omgekeerd zegt ze: je hebt géén recht om de macht over het leven van een ander af te dwingen, of je hem nu in leven laat behouden of het zou nemen. Dat past niet bij het Westen.

De Vedische waarheid is gebaseerd in wezen op de illusies, op de denkwereld van de mens, waarin dan wel dat hele schouwspel van creatie en ontwikkeling en evolutie zich afspeelt. Maar waarbij daarachter een onveranderlijke werkelijkheid ligt. Een werkelijkheid die zo sterk en zo groot is, dat zelfs de goden hem niet kunnen betreden zonder zichzelf als godheid te verliezen.

En dat was het punt wat ik u vandaag aan de orde wilde stellen. Ik hoop dat het voor u interessant is geweest. En ik hoop ook dat u er misschien toch ook een klein beetje twijfels ten aanzien van uw eigen levensvisie bij gekregen hebt. Het is goed om te twijfelen aan de juistheid van die dingen die je altijd als zekerheid hebt aangenomen. Want slechts door het schijnbaar zekere te onderzoeken kun je komen tot een persoonlijke zekerheid, waaruit je bewust verder kunt werken en bewust verder kunt leven.

Vraag: Kunt u nog een concreet voorbeeld geven van wat u precies bedoelt met die tegenstellingen en van een evenwicht in een mens bijvoorbeeld? Een concreet voorbeeld?
Antwoord: Nou, een zeer concreet voorbeeld. U hebt angsten, u hebt begeerten. Realiseer u dat door uw angsten mede uw begeerten ontstaan. Maar dat uw begeerten mede de oorzaak zijn van uw angst. Vergelijk dus uw angsten en begeerten en u zult ontdekken dat er een werkelijke drijfveer in u bestaat. De erkenning van die drijfveer zoals ze is, betekent een beheersing over een deel van uzelf. En de mogelijkheid uw eigen drijfveren juist te richten in overeenstemming met het verder erkende. U bent niet meer het blinde slachtoffer van uw angsten en uw begeerten, maar u brengt ze in evenwicht en hebt daardoor het vermogen om, ondanks het feit dat ze in u blijven bestaan, als het ware objectief het leven te benaderen en uw weg daarin te kiezen, zonder door een van beiden afzonderlijk beïnvloed te worden.

Kunt u dat volgen? Voldoende duidelijk?

Vraag: Is dat individualiteit?

Antwoord: Het is individueel, omdat elk evenwicht afhankelijk is van de mens en zijn ontwikkeling. Die ontwikkeling die omvat in de oosterse denkwijze ook alle voorgaande incarnaties. Dat wat u bent, is medeaansprakelijk voor de wijze waarop u begeerte formuleert, waarop u angsten ervaart. En dat zal bij iedereen anders zijn. Gelijktijdig is de regel zoals ze gesteld is echter een algemene. Omdat de erkenning, de objectiviteit, de werkelijkheidsbeleving

die in het evenwicht mogelijk wordt, te maken heeft met een onveranderlijke werkelijkheid. Die buiten uzelf ligt, ook al bent u zelf daar als het ware een organiek deel van. En als zodanig kun je dus zeggen: het resultaat is niet meer individueel, het is kosmisch. Maar gelijktijdig is het bereiken van het evenwicht een zuiver individuele kwestie die afgestemd moet zijn op elk wezen, zijn ervaringen, zijn belevingen en zijn mogelijkheden zoals die in het ik nu beseft worden.

Is dat voldoende?

Vraag: Zijn angsten erfelijk?

Antwoord: Ja, dat is nog een moeilijke vraag. Ze zijn dus in zeer beperkte mate genetisch erfelijk. Dat wil zeggen dat een bepaalde voorkeur of afkeer ten aanzien van omstandigheden of gebeurtenissen en dan wel in basiswaarde, door de belevingen van de ouders zodanig in de genen kunnen worden vastgelegd, dat het kind een soort preferentie vertoont voor diezelfde angsten of diezelfde begeertepatronen. Maar toch zijn die als onbewuste factoren geloof ik niet zo dwingend in de maatschappij van de mensen.

Een overlevering vanuit de ouders en de omgeving, vooral in de eerste kinderjaren, is veel meer bepalend. Want hier worden de beelden gecreëerd waarin angst en begeerte uitgedrukt kunnen worden, en zo wordt de geaardheid daarvan voor het verdere leven in feite vastgelegd. Je kunt dan bepaalde dingen desavoueren, zeggen: nou ja, dat telt niet meer voor mij, dus onbelangrijk, maar je kunt er geen afstand van doen. Denk maar aan Voltaire, de bestrijder van alle godsdiensten, verheerlijker van de rede, die voor alle zekerheid toch te biecht ging toen hij merkte dat hij moest sterven. Een mens die zijn eigen innerlijke angsten niet beseft, of ze probeert te verdringen en ze niet kan aanvaarden, komt inderdaad in een situatie dat zijn handelingen volledig irrationeel zijn en zijn angsten bepalend worden voor hetgeen hij doet, niet zijn redelijk besef van zijn mogelijkheden, noodzaken en omstandigheden. Dat is duidelijk.

Kijk vrienden, als u het niet erg vindt, dan ga ik nu afsluiten dit eerste gedeelte.

Wanneer we ons op deze manier bezighouden met het leven, met het denken van de mensen, dan wordt ook duidelijk dat onze benadering van elke leer die niet de onze is, die behoort bij een ander volk, uitermate behoedzaam moet plaatsvinden. Want wij kunnen de leer van een ander alleen begrijpen en verwerken, wanneer we ze niet baseren op ons oordeel, maar uitgaan van de mentaliteit, de situatie als het ware, waarin die leer ontstond. Dan pas kan ze geïnterpreteerd worden. Zelfs het christendom kan alleen geïnterpreteerd worden op een juiste wijze en beleefd worden op een juiste wijze, wanneer je uitgaat van de situatie waarin het ontstaan is, de situatie waarin de eerste christengemeenschappen zich vormden, en de inhoud van de mensen die in die gemeenschappen een rol hebben gespeeld. Pas dan weet je wat christendom is. En daar kan geen theologisch betoog iets aan veranderen, want je moet terug naar de basis.

Wat ik u heb willen zeggen is dit: probeer alstublieft zelf in evenwicht te komen. Besef wat u wilt, wat u niet wilt. Wat u begeert, waar u bang voor bent. Wat u werkelijk gelooft, en wat u alleen maar ergens vreest of afwijst. En probeer altijd weer die zaken samen te voegen, te zeggen: dus dat is mijn scala van geloven, van angst, begeren. Dit is mijn scala van redelijkheid, onredelijkheid. Dit is mijn scala van mystiek enerzijds en realiteitszin anderzijds. Dat is de wereld die ik beleef. Dat is de invloed waardoor mijn beleving van de wereld, mijn benadering van de wereld, van mijn gehele bestaan inclusief het geestelijke bepaald wordt.

Wanneer je dat doet, dan kom je al een stap verder. En zoek dan niet in de wijsheid van andere volkeren en leringen te vinden, zonder eerst te proberen te begrijpen uit welk volk ze voortkomen, hoe dit volk het leven ziet, hoe dit volk op zijn eigen wijze zich ontwikkelde. Pas dan kun je begrijpen wat ze zeggen. En pas dan kan hetgeen zij gezegd hebben nageschreven in het verleden of verkondigd in het heden werkelijke betekenis hebben voor u vandaag.

Ik hoop dat ik het duidelijk genoeg geformuleerd heb. Ik geef toe dat ik misschien scherper had moeten omschrijven hier of daar. Maar omwille van de duidelijkheid heb ik juist scherpe definities, voorbeelden met termen en namen, zoveel mogelijk vermeden. Ik heb geprobeerd eenvoudig te spreken in de termen van uw denktrant, uw wijze van leven, zover het mij mogelijk was. En zo u het eens bent met hetgeen ik gezegd heb: kijk een keer naar uzelf. Zeg niet dat een ander het zo zegt of dit nu de paus is of dat het volgens Jung of een ander juist is. Vraag uzelf af: wat bestaat er in mij? Wat is mijn wereld? Probeer die wereld te leren kennen, te aanvaarden. Dan ontstaat in de kern daarvan de realiteit waaruit u uzelf en uw wereld aan kunt. En gelijktijdig u bewust wordt van al datgene wat, meestal verborgen door allerhande aannamen en geloofswaarden, toch in dit ik ook van meer dan menselijke oorsprong zich voortdurend manifesteert.

Ik dank u voor uw aandacht.

VRAGEN EN ANTWOORDEN

Goedenavond vrienden. Ja, het tweede gedeelte dat is het beantwoorden van uw vragen, voor zover ze niet persoonlijk zijn en voor zover wij menen daar een antwoord op te kunnen geven. En zoals de regel geldt, beginnen we met alles wat schriftelijk is binnengekomen, dus:

Vraag: Mannetjesratten, waarbij mannelijk hormoon niet kon inwerken op de ontwikkeling van de hersenen, ontwikkelen geen mannelijk paargedrag en vervolgen dus de tendens van het organisme om vrouwelijk gedrag te ontwikkelen. In hoeverre geldt dit ook voor de mens? Is bijvoorbeeld bij mannelijke transseksuelen de inwerking van het mannelijk hormoon op de hersenen geblokkeerd geweest, en hebben ze daardoor de neiging tot vrouwelijk gedrag, ondanks hun mannelijk lichaam?

Antwoord: Je zou het niet kunnen zeggen dat het geblokkeerd is geweest. Er zijn natuurlijk wel van die blokkades tussen, maar eigenlijk is het een kwestie dat de eigen balans in het lichaam, inclusief de productie van het hormoon dus, zodanig is dat het mannelijk hormoon een minderheid vormt. En wanneer daarbij dan ook nog psychische factoren komen, dan krijgen we als vanzelf een vrouwelijk gedrag erbij. Dat is dus gestimuleerd dan.

Voldoende?

Vraag: Kan men tijdens de toestand van coma, waarin het lichaam kunstmatig in leven wordt gehouden, reïncarneren in een ander lichaam en toch contact houden met lichaam nummer één? Kan men na de dood van het tweede lichaam, bij resuscitatie van lichaam één, na de coma, het oorspronkelijke leven dan weer vervolgen? Of sluit u dit theoretisch uit?

Antwoord: Nou, dit sluit ik zeer, zeer praktisch en theoretisch uit. Dat stuivertje wisselen zou erg leuk zijn, maar dat gaat meestal niet op. In de praktijk is het als volgt. Wanneer een lichaam in coma verkeert, is het mogelijk dat het lichaam mechanisch als het ware in leven wordt gehouden, dus functionerend blijft, maar dat de band tussen de geest en het lichaam verbroken wordt. Dan is het zelfs mogelijk dat daarna een andere persoonlijkheid in dit lichaam, als het ware, incarneert. Het komt niet vaak voor, maar het is wel voorgekomen. En er zijn dus een aantal gevallen hiervan ook geregistreerd. Dat na een ongeluk een totale persoonsverandering plaatsvond. En ik meen in een stuk of tien gevallen hebben ze zelfs geconstateerd dat hetgeen die personen vertelden over hun eigen persoonlijkheid, leven, omstandigheden, bezit en dergelijke, helemaal klopte. Ook al was dat op een afstand en op een plaats waar het eerste lichaam nooit geweest was. En dat is een van de raadselen waar men zich op het ogenblik wel mee bezighoudt in sommige kringen.

Voldoende?

Vraag: Welke karaktertrekken van het literaire opinieblaadje *Propria Cures* moeten versterkt worden om het abonneebestand te versterken? Hoe zou u het historische fenomeen *Propria Cures* aanpassen aan deze tijd, zonder dat deze innemende gifslang zijn eigen karakter verliest?

Antwoord: Nou, ik geloof dat een gifslang op het ogenblik wel in de mode is. Het is dus alleen de vraag: wat voor gif spui je? Ik ken het blad in kwestie niet. Ik heb nooit tot de stand behoord die zich daarmee bezighield. Maar ik zou zeggen, wanneer u een kruising weet te vormen tussen *De Nieuwe Linie* en *Parool*, komt u ongetwijfeld in een stijl terecht die een voldoende verkoop aan voldoende mensen garandeert.

Ja, is toch een mooi antwoord dacht ik.

Kijk, de een die beredeneert vaak taalkundig zeer juist en mooi wat er verkeerd is met de wereld, en de ander die spot met de wereld om te vertellen dat het niet goed is met de wereld. Dus als je dat samenvoegt, dan kom je tot een kritisch geheel. Trouwens ik zou zeggen, ik heb eigenlijk ook wel enige bekwaamheid ten aanzien van literaire kritiek, weet u dat? Er is een tijd dat klankdichten erg in de mode was. Weet u dat nog? Zo van bleblebabablab tap tap dubledub badub dub dub dub. Nou, gedicht, nietwaar? Nou kijk, dat is nu eigenlijk de persoonlijkheidsverwezenlijking van een mentale stotteraar. Wat mijn kritiek is, en daar hoeft u het niet mee eens te zijn. Er zijn ook mensen die zeer gedragen het leed bezingen. Nou ja, goed, die mensen die het leed en de goot bezingen, dat zijn mensen die spreken natuurlijk over datgene waarin zij zich thuis voelen, en dat kun je ze niet kwalijk nemen. Maar ik dacht dat de meeste mensen behoefte hadden aan een lichtje aan de horizon. En als dat er niet bij zit in de kunst, onverschillig waar, dan deugt ze voor mij niet helemaal. Omdat mistroostigheid door de mens zelf in voldoende mate wordt vervaardigd. Maar juist dat kleine beetje hoop, dat licht, dat idee van toch ergens zinvol en beter worden, bij een aantal mensen in deze tijd ontbreekt. En dat hebben ze hard nodig. Vindt u ook niet?

Goed, dat was literaire kritiek. Gratis en vrijblijvend verstrekt overigens. We zullen verder gaan.

Vraag: Is het lichamelijke schaamtegevoel puur cultureel bepaald? In welk jaar zullen volgens u in onze cultuur bijvoorbeeld alle stranden naaktstranden zijn geworden?

Antwoord: Ja, ik zou zeggen dat inderdaad het schaamtegevoel voor een groot gedeelte althans cultureel bepaald is. Ofschoon bepaalde functies automatisch eigenlijk een neiging tot seclusie bij de mens met zich brengen. Wanneer u zegt, in welk jaar zullen in Nederland alle stranden naaktstranden zijn? Dan zou ik zeggen: zolang de gemiddelde vorm van de gemiddelde Nederlander blijft als ze nu op het ogenblik is, is het uit culturele en andere oogpunten wel wenselijk dat dat de eerste duizend jaar niet het geval is.

Vraag: Heeft het ook iets te maken met het klimaat?

Antwoord: Ongetwijfeld. Maar mag ik u een eigenaardig voorbeeld geven? Eskimo's die nog in de oorspronkelijke gemeenschappen leven, zullen vaak binnenshuis naakt zijn, omdat ze daardoor in hun kleding een betere bescherming genieten wanneer ze eruit gaan. Misschien zou het iets voor de doorsnee Nederlander zijn. Trouwens, als u naar de stranden wilt en u wilt er naaktstranden van maken, wilt u heel Nederland meteen in de olie hebben? Goed. Maar wanneer u zegt: wanneer zal zich dit doorzetten? Ik meen dat de tendens van dulden van afwijkend gedrag bij anderen zich nog enige tijd verder voort zal zetten, en dat we dus in toenemende mate naaktrecreatie toegestaan zullen zien. Ook in Nederland. En ik dacht, vooral in de noordelijke landen, voorlopig zeer sterk de komende vijftien jaar. Daarna echter, zie ik een tendens weer naar een sterkere klassenmoraliteit, en ik meen dat daarbij dan ongetwijfeld ook weer het bedekken van een deel van het huidoppervlak wenselijk zal worden verklaard.

Vraag: Voelt u veel voor de grafologie van Klages? Speciaal voor het positief of negatief interpreteren van schriftkenmerken naar aanleiding van het zogenaamde formniveau?

Antwoord: Een formniveau is een aangenomen niveau. Als zodanig moeten we dus stellen, dat een interpretatie op grond van dergelijke aangenomen normen een waarschijnlijkheid heeft die niet veel verder gaat dan bijvoorbeeld de waardering voor lichaamskenmerken zoals Lombroso die heeft gebruikt. Als zodanig is het een mogelijke benaderingswijze, mits ze niet als onfeilbaar wordt gezien. Als uitgangspunt, bruikbaar. Maar positieve of negatieve benadering lijkt mij op zichzelf altijd verkeerd. Omdat men slechts door een objectief interpreteren van de schijnbaar strijdige elementen die in het schrift voorkomen, kan komen tot een juiste interpretatie van de werkelijke betekenis die het schrift heeft, en de geaardheid van de schrijver.

Vraag: Wat doet paus Paulus de Zesde nu, en hoe heeft het overgaan hem gesmaakt?

Antwoord: Nou, ik moet het netjes zeggen, ik wil niemand tegen de schenen schoppen. Kijk, hij heeft gedacht een leven lang, petje op, petje af, en dan nog niet meer dan dit. En toen heeft hij gedacht: het is eigenlijk veel. Mijn bedoelingen zijn kennelijk beter geweest, dan datgene wat ik vertoond heb. En toen heeft hij gedacht: wat kan het mij schelen, maar de volgende keer word ik geen pastoor.

Voldoende?

Vraag: Staan we in deze tijd aan de vooravond van een mensbeeld dat herinnert aan oosterse filosofie, aan het tijdschrift *Bres*, of aan ODV, maar dat objectievere, empirische zekerheid heeft?

Antwoord: Ai. Als je er nou *Bres* bij haalt en de ODV, het is vleidend voor ons natuurlijk. Maar voor *Bres* ook een beetje. Maar dan zou ik toch ook wel zo willen zeggen: wij hebben op het ogenblik te maken met een zodanige vermindering van werkelijke afstand tussen de verschillende culturen, dat een menging van cultuurwaarden onvermijdelijk is geworden. Dit impliceert dat oosterse, maar ook andere cultuurwaarden toegang krijgen tot het cultureel geheel dat oorspronkelijk en besloten in de gemeenschap van een natie of zelfs kleinere gemeenschappen bestond. Het resultaat zal zijn dat het menselijk denken meer algemeen en in het begin meer mythisch wordt. De mythos zal een veel belangrijke rol gaan vervullen voor de mens. En daardoor zal hij gedwongen worden tot een grotere mate van empirie in zijn eigen ervaring. Het resultaat zal zijn, dat veel van hetgeen nu geloof en godsdienst is, het onderwerp wordt van wetenschappelijke beschouwing, zodat het menselijk denken en geloven ten aanzien van geestelijke waarden, goed en kwaad en dergelijke, mede gebaseerd zal zijn op grote waarschijnlijkheden die aantoonbaar zijn.

En ik geloof dat daarmee de mensheid inderdaad een nieuwe fase intreedt, waarin oosters en westers denken niet meer afzonderlijk bestaan. Maar de mens op grond van zijn eigen persoonlijkheid en culturele achtergronden deelhebbende aan het geheel van het menselijk denken en geloven, voor zich een zekerheid vindt, waarin hij zichzelf beter kan ontwikkelen en gelijktijdig ook een beter begrip kan ontwikkelen voor andere culturen. Zonder dat hij zelf daardoor zijn eigen cultuur verlaat of verloochent. En deze menging van basisbegrippen op de wereld betekent inderdaad de mogelijkheid tot een nieuwe broederschapsgedachte, een grotere eenheid van streven. En zou een deel van de nu bestaande angsten en spanningen die de wereld verdeeld houden, kunnen doen wegvloeien. Maar u moet er wel rekening mee houden, dat duurt nog wel eventjes. Krijgen we eerst nog een tijdje dat het bijna wereldoorlog is. Bijna. En bijna is net nog niet, weet u wel. Juist.

Vraag: Wat zijn de oorzaken van psychische ziekten zoals schizofrenie, neuroticisme en depressiviteit, en wat kan de behandelaar aan positiefs ertegen inbrengen?

Antwoord: Ja, dat ligt aan de oorzaken. Wanneer je bijvoorbeeld zegt, gespleten persoonlijkheid. Dan moet je wel even afvragen waar ze vandaan komt. Ze kan voortkomen bijvoorbeeld uit vergiftigingsverschijnselen. Het kan zelfs samenhangen met het bestaan van een te hoog ureumgehalte in het bloed dus. En als zodanig zou je dus eerst alle stoffelijke oorzaken moeten nagaan, wanneer je het wilt behandelen. In de tweede plaats zou je na moeten gaan, in hoeverre het schisma het gevolg is van een onderdrukte persoonlijkheid. Wanneer een deel van de persoonlijkheid sterk onderdrukt is, is de neiging tot schizofrenie over het algemeen sterk

aanwezig. Doordat de onderdrukte emoties een dergelijke grote spanning opbouwen, dat hierdoor een tijdelijke persoonsverandering onvermijdelijk wordt, waarbij de veranderde persoonlijkheid bovendien meestal onbeheerst is. Je zou het een Jekyll and Hyde effect kunnen noemen. Dan hebben we in dit geval bovendien nog te maken met aanhechtingen. Anderen dan de eigen persoonlijkheid probeert invloed te verkrijgen op de eigen persoonlijkheid. Er zijn vormen van mediamiciteit, die eveneens verkeerdelijk als schizofrenie worden beschouwd, omdat men niet in staat is deze verschijnselen in de termen van externe persoonlijkheidsbeïnvloeding te vertalen. Dus daar heb je alweer het een en ander.

Dan zegt u, neuroticisme of nervositeit. Neuroticisme. Oké. Wanneer we te maken hebben met afwijkingen ten aanzien van bepaalde ervaringen, waardoor grote spanningen ontstaan. Dan denk ik bijvoorbeeld aan ruimtevrees en dergelijke dingen, hoogtevrees. Dan moeten we ons wel even afvragen wat daarbij een rol speelt. In de meeste gevallen blijkt namelijk dat de neurose in zichzelf alleen maar een projectie is in één bepaalde richting van een grotere reeks onzekerheden die in het geheel van de persoonlijkheid bestaan. En wanneer dat het geval is, moeten we proberen de onzekerheid te vinden. Kunnen we die onzekerheid verhelpen, de mens zich stabiel doen voelen, dan zal de neurose als vanzelf dus afnemen en verdwijnen. Ook neurosen kunnen echter gestimuleerd worden. En zo kan hoogtevrees ook veroorzaakt worden door een niet juiste werking van de evenwichtsorganen, zoals u misschien weet. En zo zijn er wel meer te geven.

Dus alweer, we hebben te maken met mogelijke stoffelijke oorzaken, en we zullen moeten proberen die eerst op te sporen. Verder blijkt, dat in heel veel gevallen van zogenaamde geestelijke afwijkingen, inderdaad onjuiste evenwichten van de interne secreties een rol spelen. Deze evenwichten zijn eventueel te herstellen. Ofschoon men op het ogenblik nog niet zo ver is dacht ik dat men door toevoeging van hormonen en andere stoffen in staat is, die evenwichten op korte termijn volledig te stabiliseren. Maar een lichte verbetering kan ook door medicatie hier verkregen worden.

Ten laatste zou ik willen opmerken dat in alle gevallen van afwijkend gedrag men zich ook nog af moet vragen of dit gedrag afwijkend is van een redelijke norm of alleen maar van een algemeen geldend gebruik. Is het laatste het geval, dan is het mogelijk om iemand duidelijk te maken dat hij door een schijnbare aanpassing aan de algemene gebruiken tot een juistere uiting van zijn eigen persoonlijkheid kan komen, en zal men hem hierdoor kunnen helpen een uiterlijke aanpassing te bereiken waarbij gelijktijdig de spanningen wegvallen, omdat men voelt beter zichzelf te kunnen zijn, zonder daarbij uitgeworpen te zijn te midden van de gemeenschap.

Voldoende?

Vraag: In één van de bladen van de Orde staat dat door het eten van cantharellen of radijs, lichaamsevenwichten kunnen worden beïnvloed. Welke zijn dat?

Antwoord: Nou, ik zou het op het ogenblik eerlijk niet weten. Dan moet je namelijk een voedingsdeskundige hebben. Maar de ervaring leert wel dat door verandering van voeding inderdaad evenwichten veranderd kunnen worden. En dat je bijvoorbeeld, ik neem maar een heel eenvoudig ding, door veel peterselie te eten veel water kwijtraakt. Dat is dus een natuurlijk ontwateringsmiddel. En dat kan weer helpen om een tijdelijk verhoogde bloedsuikerspiegel op korte termijn naar normaal te herleiden als je er genoeg bij drinkt. En zo zullen er wel meer van die dingen zijn. Wat cantharellen betreft dacht ik dus, dat het ook wel een beïnvloeding zou zijn van bepaalde klierafscheidingen, maar zeker weet ik het niet. Ik ben geen deskundige op dat terrein.

Voldoende?

Vraag: Wat is en doet de ODV?

Antwoord: Ja, dat is een vraag die ik me zelf ook wel eens stel. Als we het officiële antwoord nemen, dan kun je zeggen: de ODV bestaat uit een aantal geesten en een aantal mensen in de stof, die gezamenlijk proberen tot een zodanig begrip te komen voor elke andere denkwijze, dat

de tegenstellingen wegvallen, en door een verdraagzaamheid begrip en samenwerking voor eenieder mogelijk worden. En dan vraag je, ja wat doet die ODV? Nou, op aarde voornamelijk kletsen. Aan de stoffelijke leden en wij kunnen ook vaak niet veel meer doen, in een direct contact met hen. Daarnaast proberen we de mensen te helpen. Dus inspireren, beïnvloeden, we proberen soms mensen te helpen, we proberen ze ook wel eens te remmen. Kortom, we trachten omstandigheden te scheppen waardoor de mens juister kan beantwoorden aan zichzelf en daardoor ook juister, dachten wij, ten aanzien van het geheel kan functioneren.

De Orde der Verdraagzamen is sedert enige tijd een soort onderafdeling, moet ik zeggen dochtermaatschappij geworden, van de Witte Broederschap. En staat als zodanig de laatste 10-15 jaar, ongeveer, dus onder direct gezag van de leiders van die Witte Broederschap. Maar heeft een keuze gemaakt voor die taken waarbij voorlichting, geruststelling van mensen, verandering van benadering van de dood, hulp aan mensen, poging om hen een persoonlijke ontwikkeling mogelijk te maken, de hoofdrol spelen. Daarnaast worden soms taken verricht die worden aanvaard vanuit het geheel van de taken die de Witte Broederschap op aarde verricht wil zien.

Voldoende?

Vraag: De wereldbevolking groeit gestaag. Waar komt dan het nieuwe niet-geïncarneerde leven vandaan?

Antwoord: Nou, dus ook niet-geïncarneerd, maar uit niet-menselijke vormen.

Vraag: Wat moeten de criteria zijn bij het vinden van de levenspartner? Verliefdheid is zo vaak een slechte leidster of leider.

Antwoord: Kijk, verliefdheid, zou je kunnen zeggen, is een chemische reactie. Die kan ontaarden in een vlammeende pan, waarbij alleen nog puinhopen overblijven. Maar werkelijke liefde, bestaat op het ogenblik dat je bereid bent een deel van jezelf, je eigen vrijheid, eigen gewoonte, ter zijde te stellen, om de ander gelukkig te maken. Terwijl de eisen die aan de ander stelt in verhouding dus niet zwaar zijn. Werkelijke liefde is geven zonder vragen. En naarmate je daar dichterbij komt, heb je dus een beter criterium voor de samenleving. Maar als u het mij vraagt, moet je vooral voorzichtig zijn. Laat ik het zo zeggen, heel veel mensen die getrouwd zijn, zeggen, ik heb de ander op de bon gekregen, dus niemand kan hem meer afpakken. En een hele hoop mensen die elkaar niet op de bon hebben, die denken: ja ik heb het, maar nou moet ik zorgen dat ik het hou. Kijk, in dat laatste geval kan de relatie duurzamer en voorzichtiger zijn, dan in het eerste. Omdat men dan de gewoontevorming toch in zekere mate tegengaat en gelijktijdig door het geconcentreerd blijven op de partner de wisselwerkingen duidelijker beziet, terwijl bij disharmonieën ook gemakkelijker een verbreking van het contact mogelijk is.

Ja. Weet u, de meeste mensen die denken nu eenmaal, liefde dat is de strijd tussen de seksen. Vrede sluiten in bed, en dan weer opnieuw knokken. Nou, zo is het nou niet. Werkelijke liefde als u het mij vraagt, is het vermogen om jezelf zozeer in de ander te herkennen dat je slechts door de ander te dienen jezelf kunt zijn.

Vraag: Omschrijving van het ministerie van Volksgezondheid.

Antwoord: Een zodanig perfect ambtelijk apparaat dat de patiënt overlijdt, voordat de bon voor de operatie getekend is.

Vraag: Waardoor kon het boek Demian van Hermann Hesse na de Eerste Wereldoorlog een zo grote populariteit verwerven, en wat was de werkelijke boodschap van Hermann Hesse voor de Duitse jeugd?

Antwoord: Zou ik u niet durven zeggen.

Vraag: Zal kernfusie een reëel alternatief voor de energievoorziening worden, en wanneer zal dit gaan gebeuren?

Antwoord: Gezien de nu bereikte resultaten, zou een ontwikkelingsmogelijkheid tot praktische exploitatie mogelijk zijn in een, indien voldoende fondsen beschikbaar, over een twintig jaar.

Kernfusie kan, door het gehele proces, de wijze waarop afvalproducten ontstaan, de stralingsgevaaren die daarbij niet in zo sterke mate voorkomen enzovoort, inderdaad het antwoord zijn op de energiebehoefte van een deel van de wereld. Ik geloof echter niet, dat het mogelijk zal zijn om alle energiebehoefte zonder meer daarmee te vervullen. En men dus daarnaast nog andere middelen zal moeten grijpen. Ik meen echter wel, dat elke kernfusie te verkiezen is boven kernsplijting. En ik meen ook dat de huidige wijze van energieopwekking met atoomkracht in verhouding onzindelijk, gevaarlijk, en bovendien veeleisend is.

Fusie kan met veel voorkomende materialen gebeuren, zodat macht door het beheer van grondstoffen niet mogelijk is. Punt één. Punt twee. Een dergelijke centrale kan wanneer eenmaal de eerste kerndruk en temperatuur bereikt zijn, praktisch onbeperkt, en zonder schade, blijven voort functioneren. Waarbij de eisen die aan afscherming gesteld worden, betrekkelijk gering zijn. En bij een eventuele fout, zo snel het geheel van de mogelijkheden tot verdere fusie wegvalt, dat van grote explosies in dit geval praktisch niet gesproken kan worden. Terwijl verder nooit dodelijke straling in grote hoeveelheden vrij kan komen. Er is dus een grote zekerheid.

Ten laatste, deze wijze van energieopwekking vervuult het milieu dermate weinig en brengt producten voort die zodanig snel weer in de normale kringloop kunnen worden opgenomen, dat hierdoor inderdaad een verbetering van de situatie onder andere verontreiniging aardatmosfeer en oppervlaktewater bereikbaar is, en dit lijkt mij van groot belang voor de mensheid.

Voldoende?

Vraag: Kun je in plaats van hoge temperaturen die magnetische velden gebruiken?

Antwoord: In feite werk je met magnetische velden, om de kern waarin de temperatuur bereikt is, zodanig te plaatsen dat ze niet met de wanden in aanraking kan komen. Waardoor namelijk een explosie, van geringe omvang overigens, maar gelijktijdig het wegvallen van de kern en daarmee het fusieproces, zou plaatsvinden. De magnetische velden heb je dus nodig voor het centreren van de actieve kern in de centrale. Daarnaast heb je eigenlijk die hoge temperatuur nodig, omdat fusie pas plaatsvindt bij temperaturen boven de vijfhonderdduizend. Dan pas ontstaat de mogelijkheid. Terwijl de optimale werkmogelijkheid ligt bij zonnetemperaturen.

Vraag: Ja, ik bedoel eigenlijk, in Atlantische gebeuren die dingen toch ook. Maar volgens mij met een ander principe?

Antwoord: Ja, als u daar zo goed van op de hoogte bent, wil ik mij daar direct bij neerleggen. Er zijn inderdaad fusiecentrales geweest, maar die werden op een totaal andere wijze behandeld, dat weet ik. Omdat men daarbij namelijk niet uitging van een kunstmatig opgewekte gaskern, maar van een werking die in een vulkaan kon worden opgewekt. En dat is weer heel iets anders. En dan krijg je inderdaad daardoor een startmogelijkheid. En die startmogelijkheid die werd dan omgezet in een lading die op kristallen werd overgebracht, en die kristallen in een overbrenging konden, in samenvoeging met bepaalde gassen plus een vloeistof dan weer zodanig hoogactief worden dat een zeer hoge temperatuur in zeer korte tijd bereikt werd. En daarmee als vanzelf weer, enz., enz. Maar ook hier werd wel degelijk gebruik gemaakt van magnetische invloeden, zij het geen elektromagnetische. En werd gespeeld met het aardmagnetisch veld, om daardoor een dergelijke kern, eenmaal actief, inderdaad zodanig te centreren dat geen beroering met andere, lagere temperatuur bezittende materie plaats kon vinden.

Vraag: Is het bewustzijn gebonden aan één persoonlijkheid, kan een ziel deelhebben aan vele persoonlijkheden terzelfdertijd?

Antwoord: Deelhebben wel, zijn niet. Volledige identificatie kan zover mij bekend alleen bereikt worden met één persoon, maar een deelhebben aan, dus een verbonden zijn met een groot aantal personen is zonder meer bereikbaar. Waarbij één centrale persoonlijkheid ontstaat waarin het totaal van de opgevangen signalen en ervaringen wordt omgezet in een persoonlijke reactie die dan weer als signaal naar allen deelhebbenden wordt uitgezonden.

Voldoende?

Vraag: Wilt u iets vertellen over vampiers?

Antwoord: Kijk, echte vampiers bestaan er eigenlijk niet of we moeten denken aan een bepaalde vleermuissoort. Wat wel bestaat zijn degenen die uit magisch of ander oogpunt, bloed en ook mensenbloed nemen, dit behoort tot de magische offerpraktijken. Ze zijn echter geen vampier, omdat ze dit niet nodig hebben om hun eigen leven na de dood te continueren in lichamelijke vorm. Het idee van dergelijke wezens echter, wordt wel bevorderd, omdat ze een verklaring vormt voor bijvoorbeeld het voorkomen van grote wolfs-horden op bepaalde delen van een gebergte, in de Karpaten is dat het geval geweest. En is medeaansprakelijk geweest overigens voor de vorm, die Stoker heeft gevonden voor zijn Dracula.

Er zijn er echter meer geweest. De echte vampier, namelijk, zuigt geen bloed. De werkelijke vampier kan wel bestaan, maar hij zuigt levenskracht, dat wil zeggen dat hij alle levenskracht die pulseert in de zenuwkanalen van zijn slachtoffer overneemt in zijn eigen lichaam en hierdoor zijn eigen prestatie, maar ook zijn mogelijkheid tot vernieuwing van celweefsels en dergelijke, aanmerkelijk vermeerdert. Dit bestaat wel. Maar deze vorm van vampirisme wordt hier over het algemeen niet beschreven. En voor de rest moet ik zeggen, vampiers zijn vooral voor filmproducenten kennelijk een winstgevend object, daar zij het geld uit de zakken van de bezoekers zuigen, die in de hoop om het zuigen waar te nemen, zonder zelf gezogen te worden, graag wat geld neertellen, om de lange tanden en de bloederige kelen te mogen aanschouwen op het witte scherm.

Vraag: Kan een geest communiceren met een mens die een andere landstaal spreekt?

Antwoord: Ongetwijfeld, wanneer je over het juiste instrument beschikt of gebruik kan maken van een telepathisch contact waardoor de ontvangen beelden bij de ontvanger zelf worden omgezet in diens woordbegrippen en als zodanig weer uitdrukbaar worden.

Vraag: De basis van het christendom is de joodse godsdienst. Is het daarom niet noodzakelijk dat het joodse geloof meer aandacht krijgt?

Antwoord: Ik ben het niet met u eens. Het christendom is voortgekomen uit het jodendom, ongetwijfeld waar, Jezus was een Jood. De apostelen waren Joden, een deel van de eerste christenen althans, waren ook Joden. Maar let wel, Jezus zegt: Ik ben het einde van het oude verbond. Met andere woorden, het jodendom zoals het bestaat, is geen deel van Jezus' leer en Jezus' wet. Het betekent ook dat de wetten van het oude jodendom niet meer gelden voor de christenen. Iets wat lange tijd een strijdpunt is geweest overigens. Maar alleen de wetten van Jezus zelf, de gedragsregels die hij heeft gegeven van belang zullen zijn. Als zodanig geloof ik niet, dat je kunt zeggen, dat men zich meer in het jodendom moet verdiepen om beter christen te zijn. Ik geloof wel dat men als christen een beter begrip moet hebben voor het jodendom, al is het alleen maar, om te beseffen, dat het christendom, geen voortzetting van het jodendom is, of ooit kan zijn. Maar in zichzelf een, niet op raseigenschappen, aanvaardingen en wetmatigheden gebaseerde, maar op innerlijke kracht en verhouding en levensrichting gebaseerde eenheid, dient te zijn.

Stel u hopelijk niet teleur, want men zegt zo vaak, ja, we moeten ons bezighouden met het joodse geloof. Dan zeg ik: als geloof wel, je moet het jodendom kunnen begrijpen. En als christen sta je er ongetwijfeld dichterbij, dan bijvoorbeeld bij een hindoe, of een boeddhist. Maar ik stel daarnaast en zeer nadrukkelijk, dat je moet begrijpen, dat het christendom, in zichzelf niet gebaseerd is op wetten. Ook wanneer de mensen die erbij gehaald hebben, zodat het Oude Testament, en de regels van dit Oude Testament, in feite niet belangrijk zijn en ter zijde kunnen worden geschoven, wanneer men maar komt, tot het beleven van de naastenliefde, van deze werkelijke verbondenheid met de mens en met God, die de basis vormt van het gehele christendom. En dit betekent, dat de meeste kerken, die zich christelijk noemen, in feite iets anders verkondigen, dan datgene wat Jezus de mensheid heeft gebracht. Omdat velen zich baseren op het Oude Testament, om daardoor hun onchristelijke houding in de wereld tegenover hun medemensen, tot een zeer christelijk en God gewilde te verklaren.

Vraag: Wat heeft de driehoek voor een betekenis in een mensenleven, is het soms het al, de geestelijke wereld en de mensheid?

Antwoord: Wat is de betekenis van een vraagteken? Een driehoek kan als symbool staan, voor elke betekenis, die voor uzelf daarmee verbonden is. Of dat nu is, de vader, de zoon, en de heilige geest. Is de kwestie van, de kosmos, de tijd, en het leven, of de beweging. Of iets anders. Dat maakt u zelf maar uit. Want het symbool is niets anders dan de uitdrukking van in u levende waarden, die daarop, snel als het ware, in een soort stenogram kunnen worden voortgebracht. Terwijl de waarneming van het stenogram automatisch de associaties in het ik wekt. Maar symbolen hebben geen onafhankelijke betekenis, tenzij we dan, en dan moeten we weer naar de mathematica gaan, meetkundig gaan rekenen en zeggen, dat de driehoek voor ons een mogelijkheid is, om bepaalde ruimtelijke verhoudingen, zoals ons bekend, te constateren, en eventueel op grond daarvan te komen tot conclusies ten aanzien van meerdimensionale vormen die dus buiten ons eigen bereik vallen voor zover de zintuiglijkheid betreft.

Vraag: Ziet u transcendente meditatie als een goed hulpmiddel om jezelf beter te vinden?

Antwoord: Het is een betrekkelijk duur maar zeer goed hulpmiddel om jezelf beter te vinden, maar het is alleen, wanneer je het volledig en plichtsgetrouw verder gebruikt en ontwikkelt een middel om ook beter jezelf te vinden. Met andere woorden, het is een bruikbaar middel. Dat dit middel om bepaalde redenen voor ons niet zo volledig aanvaardbaar is. Dat moet u me maar vergeven, wij menen namelijk dat het werkelijke geheim dat men kan geven, en dat is een betrekkelijk eenvoudige methode, plus een sleutel, niet de eisen wettigt die eraan verbonden worden wanneer men de mensen verder bewustwording door middel van cursussen, excursies, en dergelijke voor-goochelt die zodanig kostbaar zijn, dat de kosten in dit geval niet voor de baat uitkomt, maar nooit met de baat in overeenstemming kan zijn. Maar het is altijd nog beter dan wat Ron Hubbard heeft bedacht.

Vraag: Geeft de Rozenkruisers kosmologie een reëel beeld van de wereld waarin wij leven?

Antwoord: Is een symbool een reëel beeld? De Rozenkruisers kosmologie, geeft u een reeks symbolische voorstellingen, waarbij onder meer de verschillende arcana, de gang van de ziel, en dergelijke, die als aanduiding volledig bruikbaar zijn en dan inderdaad een werkelijkheidsbeleving in de hand kunnen werken. Maar het is geen absolute waarheid zoals het geformuleerd is, het is slechts een aanleiding tot een ervaring. Als zodanig kan de geformuleerde rozenkruiser kosmologie nooit een volledig feitelijke en juiste zijn. Zij is slechts een weg die mits gevolgd, tot een innerlijke bereiking voert, waarbij de werkelijke kosmologie, dat wil zeggen de gehele wordingsgang en structuur van de kosmos, binnen het ik beleefbaar wordt, en dan vanuit het ik de mogelijkheid ontstaat, de kosmos op grond van haar gehele bestaanswaarde in elk ogenblik volledig te beleven.

Vraag: Is er een remedie tegen hooikoorts?

Antwoord: Uit de buurt blijven, wanneer er veel stuifmeel is.

Vraag: Wat kunt u vertellen over de voorspellendheid van dromen?

Antwoord: Soms kunnen dromen voorspellend zijn, maar altijd zijn dromen een weergave van de waarden en spanningen en begrippen die in uzelf leven. De combinatie daarvan is dus een aanduiding van uw huidige onbewuste en innerlijke situatie, en kan als zodanig een aanduiding zijn voor de feitelijke ontwikkelingen zoals u die beleeft, ook wanneer u dat bewust nog niet erkent. Daarnaast kan natuurlijk, en dat is voornamelijk bij uittredingen het geval, of directe contacten, telepathisch contacten met geesten, dat men waarden van de toekomst gaat beseffen. Maar ook deze worden dan beleefd in verhouding tot en in verband met het eigen ik, zodat al datgene wat als voorspellende waarde naar voren komt, toch wederom een sterk persoonlijke noot heeft en zelfs beperkt wordt door eigen standpunt, eigen visie, eigen behoefte, en eigen angsten. Dit alles samenvattende, kun je zeggen, dat ongeveer één tiende deel van datgene wat gedroomd en onthouden wordt, van voorspellende aard zal zijn. Maar dat het vaak gemakkelijk is door uitleg, om weer vijftig procent van de dromen achteraf tot voorspellend te

verklaren. Een voorspellende droom heeft echter alleen dan zin, wanneer ze de mens mogelijk maakt zijn gedragingen zodanig te wijzigen, dat de daarin herkende mogelijkheden of gevaren juist gebruikt of vermeden worden.

Vraag: Zou u kunnen zeggen van welke nationaliteit de toekomstige paus van Rome zal zijn?

Antwoord: Nou, als ik naar de bookmakers zou stappen, dan zou ik, ongeacht de betrekkelijk geringe kans die ertegen geboden wordt, toch stemmen voor een Italiaan. En kijk, dat komt omdat de curie zo curieus heeft gemanoeuvreed, dat de kans van een derdewereld kandidaat er niet meer in zit. Een Europese kandidaat is mogelijk, en daarbij zijn zowel een Fransman, een Amerikaan, als een Nederlander in het geding. Maar, gezien de eigen houding van de betrokken personen, moet ik aannemen: de Amerikaan zal uit politieke overwegingen niet gekozen worden, de Nederlander komt uit een kerkprovincie die dermate lastig is geweest, dat ongetwijfeld ook de derde landen kardinalen met enig voorbehoud hem zullen bezien. En dit vermindert zijn kansen. Blijft over de Fransman. Maar er is al een Franse tegenpaus. En twee Franse pausen zou te veel worden. Dus dien ten gevolge zal het een Italiaan zijn.

Vraag: Bevat astrologie een kern van waarheid?

Antwoord: Ja, natuurlijk.

Vraag: Er bestaat een theorie over het menselijk zenuwstelsel, men maakt een onderscheid tussen een sympathisch en een parasympatisch deel, ieder met verschillende eigenschappen. Wat kunt u hierover zeggen?

Antwoord: Ik zou zeggen, in feite is de structuur bijna gelijk, maar de spanningen die in beide zenuwstelsels bestaan, zijn enigszins anders. Zodat het zogenaamde parasympatische een aantal invloeden vertoont die we ook in het vegetatieve vinden. En daarnaast een aantal levenskrachten met zich voert, waardoor de reactie hiervan sterker zal zijn dan normaal verwacht zou kunnen worden. En ik meen, dat je op grond daarvan, zou kunnen zeggen, ja, er is inderdaad een verschil. Het verschil is van ons standpunt uit, vooral de mate waarin levenskracht vervoerd wordt, en daarnaast de reactie op invloeden van buitenaf. Welke dus in het normale deel, zullen we dat maar zeggen, van het zenuwstelsel, betrekkelijk gering is, maar in dat tweede deeltje, het vergelijkbare zenuwstelseltje, veel groter is. Zodat bepaalde gevoelens hierdoor op grond van niet bewust beleefde of waargenomen invloeden, veel groter is. En daardoor een reactiemogelijkheid wordt geschapen, die sterker zal worden, naarmate dit meer wordt gekoppeld aan het geheel van het normale zenuwstelsel, en daardoor kan doordringen ook tot het bewustzijn van het denken, en niet alleen beperkt blijft tot wisselwerkingen met de kleine hersenen.

Vraag: Waarom is in honderd jaar nog nooit een afdoend bewijs voor persoonlijk voortbestaan geleverd?

Antwoord: Omdat degene die ernaar zoeken een bewijs willen dat duidelijk maakt dat zij gelijk hebben. Maar mag ik erop wijzen dat in de laatste tijd tenminste zestig gevallen onderzocht zijn, waarbij duidelijk gesproken moet worden van een voortzetting van de persoonlijkheid in een ander stoffelijk lichaam. Alleen al het feit dat deze reïncarnatie dus bestaat, zou toch duidelijk moeten maken dat er een bestaan na de dood is. Punt een.

Punt twee. Er zijn in de loop der tijd zoveel bewijzen geleverd dat er andere dan stoffelijke levensvormen ontstaan of bestaan, die zich ook als mens en menselijke persoonlijkheid kunnen aankondigen. In vele gevallen gegevens weer kunnen geven, waar niemand toegang toe gehad zou kunnen hebben buiten alleen de ontvanger en degene die gepretendeerd wordt de mededelende te zijn, dat we op grond hiervan zouden moeten besluiten dat er een leven na de dood inderdaad wél is. Maar, dat het bewijs voor dit leven na de dood niet kan worden gebracht volgens de zuiver materialistische normen, en dus alleen volgens waarschijnlijkheidsnormen vanuit het wetenschappelijk onderzoek kan worden aangetoond.

Vraag: Kan een mens weer terug reïncarneren in een dier?

Antwoord: In uw wereld lijkt het me begeerlijk, maar ik geloof niet dat deze mogelijkheid algemeen bestaat. Zij komt wel voor, maar is dacht ik een zodanig grote uitzondering dat u eerder de honderdduizend wint, bij wijze van spreken, dan terug incarneert als een dier. Ik heb overigens wel eens gedacht, als deze kans voor mij bruikbaar zou zijn, welk dier zou ik willen zijn. En ik heb gedacht, nou laat mij dan maar een mensenvlo worden, dan kan ik mijn gram tenminste halen.

Vraag: Welke betekenis moeten we toekennen aan onder invloed staan van een kwade geest of bezeten zijn?

Antwoord: Men moet zich realiseren dat een werkelijk bezeten zijn door een kwade geest voor een mens niet mogelijk is. Wanneer dit namelijk het geval is, ondergaat het lichaam spanningen die dermate vijandig zijn aan de normale structuur, dat het een zeer snelle veroudering vertoont, dat het niet meer tot zelfvernieuwing in staat is, dat de zenuwimpulsen zeer snel niet meer voldoende door kunnen dringen, zodat in feite een verval ontstaat dat binnen drie a vier dagen het lichaam volledig te gronde richt en de dood onvermijdelijk maakt. Nou en dat komt niet voor hoor, als je kijkt naar al die duiveluitdrijvers, die zijn zo lang bezig dat als er een echte duivel geweest zou zijn, het lichaam allang dood zou zijn geweest. Maar we moeten wel beseffen dat secundaire persoonlijkheden in elke mens bestaan, en dat vaak deze persoonlijkheden op een of andere wijze op de voorgrond komen, waardoor een uiting van die persoonlijkheid mogelijk wordt. Het begrip bezetenheid wordt dan gebruikt als een uitvlucht om zichzelf te uiten. Vandaar ook dat die demonen zo vaak ontzettend schelden en ontzettend vieze dingen zeggen, en vooral tegen mensen die altijd zo fatsoenlijk waren. Tenminste, dat heeft iedereen altijd gedacht. Het zijn vooral de zeer vromen die godslasterlijke taal uitslaan. Hieruit zal, volgens mij, blijken dat in vele gevallen in feite een ander deel van de persoonlijkheid aan het woord komt en dat er geen werkelijke bezetenheid bestaat

Punt twee: Er kan sprake zijn van een aanhechting. Nou, die kun je ook met allerlei formules en dergelijke niet uitdrijven. De eenvoudigste methode zou zijn een contact mogelijk maken met een medium waardoor de entiteit dermate beïnvloed kan worden dat hij de verbinding verbreekt. Daarna zou men dus de aura van de persoon moeten sluiten en afschermen. Deze methode is overigens met succes in Engeland gebruikt in de jaren 1917 tot 1926, en daarover zijn zelfs hele boekwerken verschenen. Maar iedereen vindt het idioot, omdat in de psychologie nu eenmaal een demon niet kon bestaan en dus ook geen geest of geen aanhechting. Maar de resultaten daarvan zijn betrekkelijk groot geweest.

Ten laatste wil ik verwijzen naar hetgeen Case hier ten aanzien van dit heeft gezegd - over dit onderwerp. Hij zei namelijk: werkelijk kwade geesten nemen geen bezit van de mens, maar ongelukkige geesten kunnen proberen zich door een mens te uiten en wederom tot leven te komen. Het is dan noodzakelijk hen te helpen, opdat zij hun eigen weg verder kunnen gaan. Ik dacht dat dit het juiste antwoord was.

Vraag: Heeft de strijd van de medische wetenschap tegen de gevolgen van de ouderdom een reële kans op succes?

Antwoord: Op het ogenblik niet, omdat de consumptie-industrie precies het tegenovergestelde nastreeft, zij het dan niet bewust.

Vraag: Waarom moet de mens reïncarneren, en komt hij per se op aarde terug? En wat bereikt hij ermee?

Antwoord: Een mens reïncarneert omdat hij zich in de geest - om welke reden dan ook - nog niet kan handhaven. Hij incarneert verder om te leren en daardoor een aantal waarden - die voor hem meer objectief zijn - zodanig te ervaren dat hij een beter begrip krijgt voor zijn eigen relatie met de kosmos. Is deze relatie voldoende begrepen, dan gaat men geestelijk verder en incarneert men niet meer in de stof.

Voldoende.

Vraag: Hoe denkt u over de I Tjing?

Antwoord: Begrepen is het de diepste wijsheid. Misbruikt, zoals velen doen, voert ze tot de grootste dwaasheid. Het is niet zo cryptisch als u denkt.

SLOTWOORD

Goed, dan gaan we nu nog een slotwoord plegen, vrienden. En dat is dan alles. En dan geeft u mij maar een paar woordjes... zo, twee, drie.

Reactie: (woord niet te verstaan) Aura - Coma.

Antwoord: Nu ja, natuurlijk nietwaar: "In de verte ging mijn aura in een coma".

Diep is de rust. Het lichaam slaapt. Het hart vertraagt zijn tred. En ik betreed een nieuw bestaan. Ik ga door werelden van waan. Ik treed in werelden van glans. En dans nu met de sterrendans. Mee mijn eigen lied tot God

Ik zoek naar de kracht, ik zoek naar bestaan. Ik wil breken met dat wat ik ben in de waan. En werkelijk zijn. Mijzelf beleven, mijzelf als deel aan de kosmos geven en verweven met heelal. Mijzelf kennen als bestaan. En zie, de stralen rond mij dijen. De aura wordt een netwerk dat zichzelf vervlecht. Zich aan de sterren, buiten sterren aan het onbekende hecht.

En nu roept men het lichaam. Nu roept men mijn wezen. De tunnel vloeit weer in zijn duistere macht. Teruggezogen tot stoffelijk leven. Herinner ik vaag mij de lichtende kracht. Vaag ken ik nog heren. Ken ik nog lichten. Vaag mompel ik misschien nog een enkele naam. En dan ontwaak ik. En ben toch een ander, veranderd, door al wat werd ondergaan

En ik schijn nog dezelfde en ga nog mijn wegen. En wacht tot in coma mijn nood weer de dood. Want achter het duister staat lichtend geschreven. Het ik is verweven met kosmos en leven. En daardoor een glans onmetelijk groot. En zo zoek ik mijn wezen en zoek ik mijn kennen. En voeg het tezamen en vorm zo de naam. Van het licht en de aura tezamen geweven. Die aan hen die nog dromen op aarde nog leven, zal zeggen. Zo vind je de weg tot bestaan in een licht en een kracht en een werkelijkheid.

Dit is de sleutel. Die juist in de eeuwen, juist in de tredmolens van de tijd. Je mogelijk maakt de rust te beleven van werkelijkheid waarin alles bestaat. En het ik al beseffend zichzelf kan geven Omdat het het al ook zelf ondergaat.

Hartelijke dank voor uw aanwezigheid natuurlijk. Oh ja, let u een klein beetje op. Er zijn wat eigenaardige tendensen. Misschien krijgt u invallen die erg belangrijk zijn. Noteer ze en wacht dan even een week. Dan gaat het namelijk veel beter. Verder zult u ontdekken dat op dit ogenblik voor veel mensen een nieuwe positievere gang begint, maar loop er niet te veel op vooruit. In deze maand moet u een klein tikkeltje geduldig zijn, niet te hard van stapel lopen en vooral zoeken steeds meer harmonie te vinden met uw medemensen, met degenen met wie u te maken krijgt, want daardoor zult u zo dadelijk dan meer waar kunnen maken.

Ik dank u voor uw aandacht.

Goedenavond.

Ps.

De volgende bijeenkomst is 27 september.